

La Veu de Catalunya

5cent.

Barcelona: Dilluns 25 de novembre de 1912

Edició del VESPRE

María Remey Montobbio y Rosés
HA MORT

(A. C. S.)

Els seus pares, germans, oncles, cosins y demés parents, al partit, parlo als amics y coneguts, els preguen se serveixin assistir demà de matí, a dos quarts d'onze, a la casa mortuoria, Bruch, 72, per acompanyar el cadàvre a la iglesia parroquial y d'allí al Cementiri del S. O.

Don Joan Eta. Permanyer y Català
Viu en primeres nupcias de Dña. Elvira Nogués y Tapis
ha mort havent rebut els Sants Sagraments

(A. C. S.)

La seva esposa Adelaida Estrader y Llopis, fills (presentes y ausents), filles, filles poliques (presentes y ausents), nets (presentes y ausents), germans y germanes politiques, nebots, cosins y demés parents, parlo als amics y coneguts tan irreparable perduta y els supliquen encomanar a Déu l'ànim del finat.

Per expressa voluntat del finat no s'invita per l'enterro

Banque Commerciale de Bâle

BASILEA (SUIÇA)

Fundada en 1863

AGENCIA A ZURICH

Capital-accions... Franchs 20.000.000
Fondos de reserva... " 10.500.000

Quadre del augment gradual de les reserves de la Banque Commerciale de Bâle durant els deu darrers anys

Capital	Reserves	Dividendo	Cambiat de l'acció després de tantat el cup de dividendo	Capit	Reserves	Dividendo	Cambiat de l'acció després de tantat el cup de dividendo
1902	20.000.000	2.000.000	4 1/2%	525	mars	1903	1904
1903	20.000.000	2.250.000	4 1/2%	522	mars	1905	1906
1904	20.000.000	3.500.000	4 1/2%	562	mars	1907	1908
1905	20.000.000	4.500.000	4 1/2%	593	abril	1909	1910
1906	20.000.000	5.500.000	5 1/2%	602	mars	1911	1912
1907	20.000.000	6.000.000	6 1/2%	603	mars	1913	1914
1908	20.000.000	6.500.000	6 1/2%	650	mars	1915	1916
1909	20.000.000	8.000.000	6 1/2%	750	mars	1917	1918
1910	20.000.000	10.000.000	6 1/2%	830	mars	1919	1920
1911	20.000.000	10.500.000	7 1/2%	810	mars	1921	1922

Resulta, doncs, del quadre mes amunt esmentat, que les reserves de la Banque s'han elevat, per medi de deducció sobre els beneficis anyals, de 2 a 10 1/2 milions durant els deu darrers anys; aquestes reserves representen actualment 52 1/2% del capital, accions de 20.000.000 de franchs.

Compra y venda de títols en les Borses suïsses y extrangeres

Gerència de Fortunes. — Custòdia, en caixas presentant totes les garanties possibles, de títols dipositats a nom y ab compte a favor d'un o més titulars. — Cobro de cupons. — Verificació de sortejos. — Renovació de fulles de cupons. — Suscripció sense gastos a totes les emissions suïsses o extrangeres.

INTERESES EN COMPTE CORRENT

Bonificació en compte corrent disponible a la vista, els interessos al millor tipus possible, actualment al 3 per 100 anyal.

Per depòsits a plaq fixe, abonat actualment els tipus següents:

3 1/2 per 100 a sis mesos; 4 per 100 a un any

Les títols y sos cupons dipositats a Suïssa per extrangers residint fora d'ella estan exempta de tota mena d'impostos y cotribucions. — Ademés, no estan subjectes a cap dreit de successió. — Discrescència absoluta.

Pera tota mena d'informes, dirigir-se en espanyol a la Direcció de la Banque Commerciale de Bâle, a Basilea (Suïça)

J. Marsans Rof y Fills
Valors, Cupons, Giro, Cambi de Monedes, Comptes corrents, Viatges
(RAMBLA CANALETES, 2)

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

ALTA NOVETAT en
LLANES - PANYOS - XEVIOTS
PANES - VELLUTS, etc.
a preus molt reduïts

Gèneros de punt pera senyora, senyor y nens,
Flassades de llana — Colzes — Edredons — Altom-
bres en peça y carpetes — Cortinatges — Portiers

Estufes pera gas, carbó y petroli
Brasers, calorífers, etc., etc.

Dietari **EL SIGLO** pera 1913

El més complet, útil, pràctic y econòmic

Consta de 284 pàgines, contenant infinitat de dades interessants, receptes de cuina pràctica, històries còmiques il·lustrades, pianos de teatres, etc., etc. — Cada diari va acompañat d'un magnífic plànol de Barcelona i un detallat mapa de Catalunya, finament litografiats a varie tantes

0'75 Pies. nn. — Un a Pies. 0'75

Dr. A. Presta Especialista Orelles, Nas, Gola y Tuberculosis
Polany, 12, prat. — Consulta de 9 a 10 y de 3 a 5

BANY'S simples, sulfurosos, russos, turcs, hidro-elèctrics y demés medicinals. Dutxes. Gran Confort. Establiment. Hidro-terapèich. Passatge de la Pau. Continuació del d'Escudellers.

Tusquets y C. S. en C. Banco Borsa Dr. Serrallach Vies uràries. — De Valors y cupons. — Rambla del Centre, 9 yo, 40. — C. econòmica, 7 a 9. Jovellanos, 9.

LA MANCOMUNITAT

EL RESPONSABLE

A Madrid continua la comèdia. Fan reure que creuen en la imminente dimisió den Montero Ríos vi ser al moment, que ell va quedar de fer públic, de no acceptar aquesta cantitat que'l Major del Senat li dava a domicili. Però aquella famosa història va ser com aquella historia de l'auca, del que chace como que se va y vuelves. Y la decisió devia ser tan fàcil que ja en aquella ocasió, al preguntar el Major si podia reintegrar la cantitat als fons de l'Estat, el senyor Montero, sangranç en salut, va respondre que se la guardes. Es edificant.

La energia en realitat del president del Senat està en ratló inversa de la energia del Govern en avengar. Si'l Govern va vadià, en Montero Ríos creix au amenaç; si'l Govern va endavant en compliment del seu devoir, en Montero s'ajuda y contemporiza.

De la mateixa manera s'ajuda tots aquells senadors que, segons el diari den Gasset, han de fer una oposició tan furiosa al projecte de Mancomunitats. Tot depèn de la actitud del Govern. Si el Govern vol, se sometran com se varon sometre per votar la llei de suppression dels consums, de la qual tots els abonen y que li perjudica personalment d'una manera directa en ratló de les compensacions que la tal suppression implica.

No's vulgi, donchs, escusar el Govern ni en la oposició den Montero ni en la dels senadors. Aquests, parodian la dictadura popular, se queixen, però obseen. Es questiona només d'una mica d'energia en qui mana. Donchs tota la responsabilitat correspon al Govern. Y dintre'l Govern, an el seu quefe, el comte de Rognano.

Y que desde aquells cròniques no ressalvi critiques ni adjectius denigrants als que els mercenari. He volgut avuy, escusar aquells mots d'agradiment per al senyor Rodríguez, més patriota, més honorable que tots els qui obren o amaganament s'aproximen al projecte.

El senyor Rodríguez deya la pocha dies: —Jo'm sentiu més amic de Catalunya que liberal disciplinat. — Yo ho provo. Al senyor Rodríguez y a los altres ministrais de la comissió, Catalunya els ha de dir una paraula d'agraflement do merita.

Aquest exemple, parió del del senyor García Prado dient del ministeri, ha de pesar molt sobre el conte de Romanones, encara que de moment, li sembla que li crea un conflicte. Lo que fa es evitar'n'hui de pèsters y donar-l'ocasión a que demostri si té les condicions indispensables pera ferse jefe d'un pa-

GLOSARI

L'HOMÈ-CIUTADA Y L'HOMÈ-PRODUCTOR

Algunas claricies encara sobre aquella dualitat.

Vetaqu a l'um extrem, un llire ciutada de la república d'Atenes. Cap treball material, cap ofici ocupa son espars. Els esclaus, qui formen els quatre quints de la població total, treballen per ell y sos companys de ciutadania. Sos esclaus qui llauen la terra, molent el blat y la oliva, remen als navilis. La minoria selecta, composta de ciutadans, acudeix mestrentzat a l'agorà y a les assemblees, discuteix y vota sobre els negocis públics. Cura únicament de la ciutat, exclusiu, sense mescla d'actuals y contemporània.

Vetaqu un altre extrem, un llire ciutada de la república de Roma. Cap treball material, cap ofici ocupa son espars. Els esclaus, qui formen els quatre quints de la població total, treballen per ell y sos companys de ciutadania. Sos esclaus qui llauen la terra, molent el blat y la oliva, remen als navilis. La minoria selecta, composta de ciutadans, acudeix mestrentzat a l'agorà y a les assemblees, discuteix y vota sobre els negocis públics. Cura únicament de la ciutat, exclusiu, sense mescla d'actuals y contemporània.

Ja's ven desseguida que aquests dos models—de què havem donat una esquema característica, però que tal volent en la realitat may s'han donat, may se donen pures (el sindicalista moderna t'ha, almenys, l'acte civil de comprar el diari, y el ciutadà d'Atenes no deixa d'acordar amb ell)—que aquests dos models, dich, no poden avuy presentar-se com a exemplars. Si l'homo-ciutada exclusiu oíen al nostre sentit de la justícia, que no soportaria el fet de la esclavitud, l'homo-productor exclusiu contradictrioria al nostre sentit de la dignitat humana y a la nostra concepció de la Cultura. La qüestió, donchs, que la realitat ens ofereix es la de procurar l'equilibri entre'l productor y el ciutadà; es la de reconèixer la valor de tots dos elements, fer que tots dos deixin sentir harmoniosament la seva influència en la vida nacional y en la solució dels problemes de la política.

S'ha observat—y nosaltres repetim en la darrera glosa aquesta observació—que'l régime democràtic renova un desequilibri, que pel predomini excessiu de l'homo-ciutada sobre l'homo-productor condueix a l'absurda de capitals

la resolució y sort definitiva dels problemes tècnics qui comporta la vida ciutatana, a mans dels polítics, de clà premsa, de la opinió, y per consegüent a l'impres d'la incompetència.

—Com esmentar això? —Algú ha creut veure una possibilitat d'esmena en una modificació del sistema parlamentari bicameral, en el sentit de que, suprimint el Senat, se creïs en son lloc, al costat de la Cambra popular, representació dels interessos generals de la ciutadania, una alta Cambra professional. Bon la promoció y els interessos tècnics, tinguisen la seva representació, especialitzada segons classes, estaments, oficis, ... Però tot això son temes de polsificació, sinó per ser diputat a Corts.

(En aquest punt entren al escenari els senyors Martí Julià y Layret y son aplaudits.)

Seguidament el senyor Corominas diu que els homes y els partits se senten ligats a la direcció suprema dels Diputacions de Catalunya.

L'obra d'aquests està en perill: per alguns està abandonada. Si l'obra de les Diputacions no ha de continuar, tothom, a la major disciplina, mira darrera d'elles. Si no ha de continuar, l'opinió catalana, desligada de tot compromís de disciplina, farà de producció.

Y lo mateix diem de problemes com el dels enginyers industrials: en una reunión nacional dels productors, no trobem aquest problema, al menys la garantia d'aquella satació, que avuy no sabem concedir al parlament?

XENIUS.

"Me'n vaig!"

El president actual del Senat té una gran similitud ab aquell ninot que ya popularitzar cert ventilo.

La conversa entre'l altres ninots era sostinguda en el castellà més correcte dels que s'isilen pels suburbis barcelonins. El senyor Sol y Ortega l'auturà envejat. Però, quan més animat resultava el dia, els que eren els productors, els oficis, ... que tenien els oficis, sense comptar ab que la guerra la filosofia y les arts ja són també oficis, eren a dir, tècniques, maneres de producció—que aquests dos models, dich, no poden avuy presentar-se com a exemplars. Si l'homo-ciutada exclusiu oíen al nostre sentit de la justícia, que no soportaria el fet de la esclavitud, l'homo-productor exclusiu contradictrioria al nostre sentit de la dignitat humana y a la nostra concepció de la Cultura. La qüestió, donchs, que la realitat ens ofereix es la de procurar l'equilibri entre'l productor y el ciutadà; es la de reconèixer la valor de tots dos elements, fer que tots dos deixin sentir harmoniosamente la seva influència en la vida nacional y en la solució dels problemes de la política.

—Me'n vaig! Me'n vaig!

Indignació del ventilo, nova voleya y un rony:

—Us que es callats.

Y el lloro d'allà fins que, transcorregut uns instants, reprèn la seva voleya.

—Me'n vaig! Me'n vaig!

Y si no se'n vaig per la seva sañó, era perquè'l ventilo desvai a la casa.

per francesos, no hem de parar fins a rompre l'integrat d'aquesta patina. (Ovació).

Estant fent una tasta de més governants, treballen contra l'ordre y la pau interior; fan perdre la fe en l'eficacia de les relacions ab els Gòvns d'Espanya; per si al cap de 10 anys d'actuar, sens negar fins un projecte acceptat pel Govern y el Congrés, vol dir que's hem de despedir de les actuacions seguides fins ara, y emprendre altres camins.

Aquest hom l'opinió pública es decapitada pel poder moderador, els responsables s'ha de dir clar, son tots, tots, en Moret, en Canalejas, en Maura y lo queis aguantan. (Llargu ovació). "S'apareix els gòvns de Madrid, s'apareix el Govern dem Romanones, s'apareix el Senat y el seu president, que d'aquest projecte depèn que la jocatur conegut si el camí del Parlament es o no'l camí de la llibertat de la patria. (Ovació).

A la sortida. - Incidents

Tot just acabat l'acte, els concurrents entonen «Visca la Mancomunitat» y tot cantant los repetidors surten. La gent s'agrupa davant de la porta y al sortir els senyors Coronel y Rodes escrutan el públic en picaments de mans y se donen visques a Catalunya.

Al marçar els susdits diputats, nombrosos grups de joves, precedits per dos que enlairen als els bastons el rètol esmentat «Visca la Mancomunitat» se'n van cap a la Rambla de Catalunya.

Un soner qui segons diuen, és inspector de policia, vol de tots passades que retira el rètol, però no se'n fa cas y el següent, cantant «Els Segadors», marxa Rambla avall.

Al monument del Guell hi ha uns 10 agents de policia de peu que fan un cordó per no deixar passar la manifestació, però, com el lloc es tan ample, els manifestants se dividixen y passen per cada costat del cordó.

Compareixen quatre policies de cavall, una corneta blava i toc d'atenció y hi ha una empotauda a cops de sabre.

Els manifestants se refan prop del Cine Doré y tornen a formar-se, a aplaudir y a cantar.

Se senten dues detonacions que, segons diuen, són de pols, y se'n pren que són els de revòler.

Al desembocar a la plaça de Catalunya, acudeix més policia municiada y de peu, y s'hi dona una gran empotauda a cops de sabre. El mateix coronel que dels cos de Seguretat dirigeix les operacions.

Els manifestants, s'escampen, corren, se tornen a reunir, aplauden, i hi va la policia que s'escampa de nou, y així se passa una bella estona.

El sovenir RODES diu que la batalla era de guanyar, no a Madrid, simó a Catalunya, fent de manera que durera la representació parlamentària de Catalunya hi hagi rota Catalunya. Comprendent així, fou com en Canalejas consegui la victòria al Congrés.

No en hora d'enregistrar el pessimisme, a la protesta ni a la revolta. Es hora de dir que, acudirem a tot això, si no s'hi dóna una gran empotauda a cops de sabre. El mateix coronel que dels cos de Seguretat dirigeix les operacions.

Els manifestants, s'escampen, corren,

se tornen a reunir, aplauden, i hi va la policia que s'escampa de nou, y així se passa una bella estona.

El sovenir RODES diu que la batalla era de guanyar, no a Madrid, simó a Catalunya, fent de manera que durera la representació parlamentària de Catalunya hi hagi rota Catalunya. Comprendent així, fou com en Canalejas consegui la victòria al Congrés.

No en hora d'enregistrar el pessimisme, a la protesta ni a la revolta. Es hora de dir que, acudirem a tot això, si no s'hi dóna una gran empotauda a cops de sabre. El mateix coronel que dels cos de Seguretat dirigeix les operacions.

Els manifestants, s'escampen, corren,

se tornen a reunir, aplauden, i hi va la policia que s'escampa de nou, y així se passa una bella estona.

El sovenir RODES diu que la batalla era de guanyar, no a Madrid, simó a Catalunya, fent de manera que durera la representació parlamentària de Catalunya hi hagi rota Catalunya. Comprendent així, fou com en Canalejas consegui la victòria al Congrés.

No en hora d'enregistrar el pessimisme, a la protesta ni a la revolta. Es hora de dir que, acudirem a tot això, si no s'hi dóna una gran empotauda a cops de sabre. El mateix coronel que dels cos de Seguretat dirigeix les operacions.

Els manifestants, s'escampen, corren,

se tornen a reunir, aplauden, i hi va la policia que s'escampa de nou, y així se passa una bella estona.

El sovenir RODES diu que la batalla era de guanyar, no a Madrid, simó a Catalunya, fent de manera que durera la representació parlamentària de Catalunya hi hagi rota Catalunya. Comprendent així, fou com en Canalejas consegui la victòria al Congrés.

No en hora d'enregistrar el pessimisme, a la protesta ni a la revolta. Es hora de dir que, acudirem a tot això, si no s'hi dóna una gran empotauda a cops de sabre. El mateix coronel que dels cos de Seguretat dirigeix les operacions.

Els manifestants, s'escampen, corren,

se tornen a reunir, aplauden, i hi va la policia que s'escampa de nou, y així se passa una bella estona.

El sovenir RODES diu que la batalla era de guanyar, no a Madrid, simó a Catalunya, fent de manera que durera la representació parlamentària de Catalunya hi hagi rota Catalunya. Comprendent així, fou com en Canalejas consegui la victòria al Congrés.

No en hora d'enregistrar el pessimisme, a la protesta ni a la revolta. Es hora de dir que, acudirem a tot això, si no s'hi dóna una gran empotauda a cops de sabre. El mateix coronel que dels cos de Seguretat dirigeix les operacions.

Els manifestants, s'escampen, corren,

se tornen a reunir, aplauden, i hi va la policia que s'escampa de nou, y així se passa una bella estona.

El sovenir RODES diu que la batalla era de guanyar, no a Madrid, simó a Catalunya, fent de manera que durera la representació parlamentària de Catalunya hi hagi rota Catalunya. Comprendent així, fou com en Canalejas consegui la victòria al Congrés.

No en hora d'enregistrar el pessimisme, a la protesta ni a la revolta. Es hora de dir que, acudirem a tot això, si no s'hi dóna una gran empotauda a cops de sabre. El mateix coronel que dels cos de Seguretat dirigeix les operacions.

Els manifestants, s'escampen, corren,

se tornen a reunir, aplauden, i hi va la policia que s'escampa de nou, y així se passa una bella estona.

El sovenir RODES diu que la batalla era de guanyar, no a Madrid, simó a Catalunya, fent de manera que durera la representació parlamentària de Catalunya hi hagi rota Catalunya. Comprendent així, fou com en Canalejas consegui la victòria al Congrés.

No en hora d'enregistrar el pessimisme, a la protesta ni a la revolta. Es hora de dir que, acudirem a tot això, si no s'hi dóna una gran empotauda a cops de sabre. El mateix coronel que dels cos de Seguretat dirigeix les operacions.

Els manifestants, s'escampen, corren,

se tornen a reunir, aplauden, i hi va la policia que s'escampa de nou, y així se passa una bella estona.

El sovenir RODES diu que la batalla era de guanyar, no a Madrid, simó a Catalunya, fent de manera que durera la representació parlamentària de Catalunya hi hagi rota Catalunya. Comprendent així, fou com en Canalejas consegui la victòria al Congrés.

No en hora d'enregistrar el pessimisme, a la protesta ni a la revolta. Es hora de dir que, acudirem a tot això, si no s'hi dóna una gran empotauda a cops de sabre. El mateix coronel que dels cos de Seguretat dirigeix les operacions.

Els manifestants, s'escampen, corren,

se tornen a reunir, aplauden, i hi va la policia que s'escampa de nou, y així se passa una bella estona.

El sovenir RODES diu que la batalla era de guanyar, no a Madrid, simó a Catalunya, fent de manera que durera la representació parlamentària de Catalunya hi hagi rota Catalunya. Comprendent així, fou com en Canalejas consegui la victòria al Congrés.

No en hora d'enregistrar el pessimisme, a la protesta ni a la revolta. Es hora de dir que, acudirem a tot això, si no s'hi dóna una gran empotauda a cops de sabre. El mateix coronel que dels cos de Seguretat dirigeix les operacions.

Els manifestants, s'escampen, corren,

se tornen a reunir, aplauden, i hi va la policia que s'escampa de nou, y així se passa una bella estona.

El sovenir RODES diu que la batalla era de guanyar, no a Madrid, simó a Catalunya, fent de manera que durera la representació parlamentària de Catalunya hi hagi rota Catalunya. Comprendent així, fou com en Canalejas consegui la victòria al Congrés.

No en hora d'enregistrar el pessimisme, a la protesta ni a la revolta. Es hora de dir que, acudirem a tot això, si no s'hi dóna una gran empotauda a cops de sabre. El mateix coronel que dels cos de Seguretat dirigeix les operacions.

Els manifestants, s'escampen, corren,

se tornen a reunir, aplauden, i hi va la policia que s'escampa de nou, y així se passa una bella estona.

El sovenir RODES diu que la batalla era de guanyar, no a Madrid, simó a Catalunya, fent de manera que durera la representació parlamentària de Catalunya hi hagi rota Catalunya. Comprendent així, fou com en Canalejas consegui la victòria al Congrés.

No en hora d'enregistrar el pessimisme, a la protesta ni a la revolta. Es hora de dir que, acudirem a tot això, si no s'hi dóna una gran empotauda a cops de sabre. El mateix coronel que dels cos de Seguretat dirigeix les operacions.

Els manifestants, s'escampen, corren,

se tornen a reunir, aplauden, i hi va la policia que s'escampa de nou, y així se passa una bella estona.

El sovenir RODES diu que la batalla era de guanyar, no a Madrid, simó a Catalunya, fent de manera que durera la representació parlamentària de Catalunya hi hagi rota Catalunya. Comprendent així, fou com en Canalejas consegui la victòria al Congrés.

No en hora d'enregistrar el pessimisme, a la protesta ni a la revolta. Es hora de dir que, acudirem a tot això, si no s'hi dóna una gran empotauda a cops de sabre. El mateix coronel que dels cos de Seguretat dirigeix les operacions.

Els manifestants, s'escampen, corren,

se tornen a reunir, aplauden, i hi va la policia que s'escampa de nou, y així se passa una bella estona.

El sovenir RODES diu que la batalla era de guanyar, no a Madrid, simó a Catalunya, fent de manera que durera la representació parlamentària de Catalunya hi hagi rota Catalunya. Comprendent així, fou com en Canalejas consegui la victòria al Congrés.

No en hora d'enregistrar el pessimisme, a la protesta ni a la revolta. Es hora de dir que, acudirem a tot això, si no s'hi dóna una gran empotauda a cops de sabre. El mateix coronel que dels cos de Seguretat dirigeix les operacions.

Els manifestants, s'escampen, corren,

se tornen a reunir, aplauden, i hi va la policia que s'escampa de nou, y així se passa una bella estona.

El sovenir RODES diu que la batalla era de guanyar, no a Madrid, simó a Catalunya, fent de manera que durera la representació parlamentària de Catalunya hi hagi rota Catalunya. Comprendent així, fou com en Canalejas consegui la victòria al Congrés.

No en hora d'enregistrar el pessimisme, a la protesta ni a la revolta. Es hora de dir que, acudirem a tot això, si no s'hi dóna una gran empotauda a cops de sabre. El mateix coronel que dels cos de Seguretat dirigeix les operacions.

Els manifestants, s'escampen, corren,

se tornen a reunir, aplauden, i hi va la policia que s'escampa de nou, y així se passa una bella estona.

El sovenir RODES diu que la batalla era de guanyar, no a Madrid, simó a Catalunya, fent de manera que durera la representació parlamentària de Catalunya hi hagi rota Catalunya. Comprendent així, fou com en Canalejas consegui la victòria al Congrés.

No en hora d'enregistrar el pessimisme, a la protesta ni a la revolta. Es hora de dir que, acudirem a tot això, si no s'hi dóna una gran empotauda a cops de sabre. El mateix coronel que dels cos de Seguretat dirigeix les operacions.

Els manifestants, s'escampen, corren,

se tornen a reunir, aplauden, i hi va la policia que s'escampa de nou, y així se passa una bella estona.

El sovenir RODES diu que la batalla era de guanyar, no a Madrid, simó a Catalunya, fent de manera que durera la representació parlamentària de Catalunya hi hagi rota Catalunya. Comprendent així, fou com en Canalejas consegui la victòria al Congrés.

No en hora d'enregistrar el pessimisme, a la protesta ni a la revolta. Es hora de dir que, acudirem a tot això, si no s'hi dóna una gran empotauda a cops de sabre. El mateix coronel que dels cos de Seguretat dirigeix les operacions.

Els manifestants, s'escampen, corren,

se tornen a reunir, aplauden, i hi va la policia que s'escampa de nou, y així se passa una bella estona.

El sovenir RODES diu que la batalla era de guanyar, no a Madrid, simó a Catalunya, fent de manera que durera la representació parlamentària de Catalunya hi hagi rota Catalunya. Comprendent així, fou com en Canalejas consegui la victòria al Congrés.

No en hora d'enregistrar el pessimisme, a la protesta ni a la revolta. Es hora de dir que, acudirem a tot això, si no s'hi dóna una gran empotauda a cops de sabre. El mateix coronel que dels cos de Seguretat dirigeix les operacions.

Els manifestants, s'escampen, corren,

se tornen a reunir, aplauden, i hi va la policia que s'escampa de nou, y així se passa una bella estona.

El sovenir RODES diu que la batalla era de guanyar, no a Madrid, simó a Catalunya, fent de manera que durera la representació parlamentària de Catalunya hi hagi rota Catalunya. Comprendent així, fou com en Canalejas consegui la victòria al Congrés.

No en hora d'enregistrar el pessimisme, a la protesta ni a la revolta. Es hora de dir que, acudirem a tot això, si no s'hi dóna una gran empotauda a cops de sabre. El mateix coronel que dels cos de Seguretat dirigeix les operacions.

Els manifestants, s'escampen, corren,

se tornen a reunir, aplauden, i hi va la policia que s'escampa de nou, y així se passa una bella estona.

El sovenir RODES diu que la batalla era de guanyar, no a Madrid, simó a Catalunya, fent de manera que durera la representació parlamentària de Catalunya hi hagi rota Catalunya. Comprendent així, fou com en Canalejas consegui la victòria al Congrés.

No en hora d'enregistrar el pessimisme, a la protesta ni a la revolta. Es hora de dir que, acudirem a tot això, si no s'hi dóna una gran empotauda a cops de sabre. El mateix coronel que dels cos de Seguretat dirigeix les operacions.

Els manifestants, s'escampen, corren,

se tornen a reunir, aplauden, i hi va la policia que s'escampa de nou, y així se passa una bella estona.

Fulla Agrícola de LA VEU

Articles doctrinals, notes tècniques, informacions comercials, cotisacions de mercats del país y extranger, notícies útils y demés d'interès per la pagesia catalana

Conserves d'origen animal

Elsous

Sigui que's vulgui el sistema que s'usa pera conservar elsous, es condicó indispensable que siguin frescos, senyors, i si es possible, que no hagin sigut fermentats. Els que reuneixen aquesta circumstància s'allaren ab molta més facilitat. Es suficient que per diferents moments rebin l'influència d'una temperatura d'uns 37° para que'l germes desenrolli y, per consegüent, que l'alteració sigui feta y completa.

Als procediments que's senyalen pera conserver s'ou està o no alterat, poch credit els podem donar; perque, qui no tingui una llarga pràctica, no'n treura profit de la descripció.

L'immersió delsous en aigua salada al 15% es un dels procediments més antichs que nosaltres no podem recomanar perque may ens han donat uns resultats satisfactoris.

No podem afirmar lo mateix de la conservació per medi de matieres polsoses, com son la turba, esegó, carbó, serradures, talco, etc., etc. Per aquest procediment hem obtingut productes ben conservats durant uns dos mesos; però altres vegades ens han donat resultats completamente negatius, sense poguernos explicar la causa.

Lo propi podem afirmar d'altres procediments que estamplen moltes revistes, perque cap dels que nosaltres n'havem pogut haver benvé deixat de practicar. Entre aquests se recomana la sifafina, les disolucions delsac salicílic i la glicerina, la barreja de cera, parafina i oli d'olives, el sulfatich, la vaselina, l'acit cròmica, el spermangnat de potassa, entre altres. Lo mateix que dissolucions acohòtiques de substàncies resinoses, i eloli de limosa ab magnesia o creta, cap dels quals desciurem perque cap el podem abonar com a bons.

Un dels procediments més en boiga, es el de l'aigua de cals, y quo d'una bona resulta quasi sempre si l'ou es de bona qualitat; es a dir, que no porti cap principi d'alteració. La pràctica més senzilla que's pot recomanar, es fer d'uns deu grams en vers d'ou de cals apagada per cada porró d'aigua. Se remoué durant una bona estona y després se deixa sedimentar. Un cop acariat el líquid, s'hi afegiran un 6 per 100 de sal ordinaria y tot se tira dins d'una temlla, cosí, o bé'l recipient que sigui, dins del qual s'han collocat abans elsous.

La cal se cimenta sobre la closca y forma una capa impermeable al oxigen de l'aire, però té l'inconvenient de comunicar al ou un olor poc agradable.

El rovell se separa del blanc, y quan se trenqui, se desfa tot, donant al producte un aspecte d'alteració que resulta molt. Això fa quells ou conservats, per dit procediment no tinguin acceptació en el mercat y sols pugui seren els en les cases particulars, a les fondes, confiteries y restaurants, quan no s'hagi de servir tou sencer.

La sal que havent recomanat afegida, disminueix en part l'efecte de la cal.

Una observació cal fer y es necessaria no descuidarla, y es que quan s'hagin de coure elsous, s'hi posa beure, se fa precis ferir un forat a la closca per medir d'una aquella. Sense aquesta precaució, la dilatació del contingut fallaria la coberta y entraria l'aigua a dins.

Un altre procediment molt usat al Nord d'Amèrica es el de vidre soluble dissolució de silicat de soda o de potassa. Per aquest sistema l'ou pert molt poc del seu pes y se conserva bastant bé quan el silicat no manifiesti reacció alcalina, en qual cas adquiriria un gust de sabó molt desagradable.

L'ou destinat a conservar elsous, té d'estar ben netejat amb aigua calcant, y si es de fusta, que no pugui comunicar al producte cap regust. Dins del recipient, ja ab elsous, s'hi tira una solució de 10 kilos de silicat per cada 100 d'aigua, que previament s'ha fet bullir.

Als pocs moments se trenqui el ou y se posen sobre papers pera que s'asseguin y sense que toquen elsous ab els altres; si això no s'fa, pera separarlos se trenquen. També se conserven bé després dins de la solució.

Aquest es el procediment seguit per la cooperativa de l'ou de Schindlum de Bâviera, y que no ha donat excellents resultats.

Desgraciadament elsous així conservats son brevals y sols poden destinarse al consum familiar. Per coure a l'aigua calenta, també s'eten de forzat. El vienyat que s'asseguri d'això, pot tenir per cert que fins allavors no ha arribat l'hora de cuinar.

Era els cuixadors, lo revellit y els sarments, que mirin a terra y procuren que la fructuaris siguin drets.

XII

Esposga abans de la florida dels ràmits, y lo que no haguessi pogut fer allavers, afanyat a acabar-ho.

XIII

Les podes primereques donen sarrments, les tardanes afavoreixen la fructificació.

XIV

El ou que deixis a cada cep ajustat a la bondat de la terra y a la fertilitat de la casta de ceps.

XV

Els cort-seths y armats y tota fusta morta la treurás ab la podadora, fins que arribis a tocar el viu y el tendre de les plantes.

XVI

Procura que les llevades que fassis quedin inclinades, ajudant així a que les aigües s'escorrin.

XVII

Treu els cuixadors, lo revellit y els sarments, que mirin a terra y procuren que la fructuaris siguin drets.

XVIII

Esposga abans de la florida dels ràmits, y lo que no haguessi pogut fer allavers, afanyat a acabar-ho.

Epoca de cuellar

I

N'il verol, ni la transparencia dels grans ni la caiguda dels pàmpols, son propòsits senyals pera conèixer ab certesa si son madurs els rahims.

II

La maduració completa la ensopgaràs, quan les vinyasses o granalets del interior dels grans no sonverts, sinó que son foscos y quasi negres. El vienyat que s'asseguri d'això, pot tenir per cert que fins allavors no ha arribat l'hora de cuinar.

III

Abans de bremar, pendlràs un mes de coi pera preparar tot lo que hauràs de menester pera fer la cuillita. La darrera quinzena la dedicarás a examinar y preparar les botes, fragar y netjar els ceps y les premses, y totes les darreres cines que tindràs de menester.

IV

L'aigua y sal podrà servirte pera fer bones netejes.

V

Desseguida d'haver cullit, desterrass la vinya, fent pals de la terra.

VI

Podràs abans sembrar llobins, que rasciaràs y quan hagin nascut, a son temps, els entarràs entre mitj de cep y cep, lo que resultarà una bona adobada pera que's dispositi una capa uniforme y impermeable per tota la superficie.

Era aquesta operació, se disposen sobre un pis ben net y que no hi vagi la pols, y al cap de tres o quatre dies la capa d'olis per veure la soca, formant una polsina fina y transparente y l'ou està en disposició d'embalarlo.

Mitja dotzena d'ous conservats pera el procediment no havien perdut gaire als sis mesos, ni tampoc les bones qualitats delsous frescos.

En la nostra obra sobre conserves de origen animal y vegetal, que pensem puiguar aviat, donem ab luxe de detalls aquests procediments. Però sigui els que vulguin els resultats, cap pot igualar al procediment del gels, en sas dues for-

mes de congelació y trigorificació, darrera parada de la ciència, de que pensem oportunitat en un altre article, y qual procediment no'n cansem de recomanar s'estudiar al detall pel nostres agricultors, comerciants y industrials.

Tramp,

Jaume LAFORJA

Consells de Columela als vinaters

(Acabament)

Cuidados de la tardor

I

Douaràs una cavada als ceps després de la cultura, pera deixar al descobert les arrels de la cara de la terra que haguessin nascut a l'estiu, les que tallaràs pera que s'enfortixin les arrels fondes (I).

Tapa ab la terra y fems els ceps, si sospites que l'hivern ha de ser rigós.

La poda

I

Al podar, no ho fassis junt al borró, sinó en mitj dels entrenuos y procure que'l tall resulti inclinat, a fi de que les aigües de les plujes s'hi escorin y no s'hi detinguen (2).

II

La incisió de la ferida, dirigixela a la part oposada al borró, cap a terra; ab lo que evitaràs que les humides seguin els borrons y així podrà brotar.

III

Son dues les èpoques més oportunes pera podar, si bé, opinen molts ser millor la de primavera (3).

IV

Podràs practicar la poda a la tardor en els països d'hivern suau y en les vinyes exposades al sol, per ser el temps que per llei divina les plantes despenen els fruits desfultes.

V

Quan hagis podat posa estàques als mayos y fixat que si son joves s'apoyen millor en les que son mitjançant en enraïxades.

Si hi posen canyes fes que siguin seques, car les tendres retroben.

VI

Després d'haver cultit podràs començar a podar, si les redoltes son ben apostades y si la vinya la tens en païs suau. Si s'hi trenquen els gelades, se remoué durant una bona estona y després se deixa sedimentar. Un cop acariat el líquid, s'hi afegiran un 6 per 100 de sal ordinaria y tot se tira dins d'una temlla, cosí, o bé'l recipient que sigui, dins del qual s'han collocat abans elsous.

VII

Ahont la granadissa de la hisenda no dongui lloch a poder tirar el temps, practica la poda dels llochs de més tarda al rigor de l'hivern y a la tardor o a la primavera la dels troços més débils.

VIII

Les podes primereques donen sarrments, les tardanes afavoreixen la fructificació.

IX

El ou que deixis a cada cep ajustat a la bondat de la terra y a la fertilitat de la casta de ceps.

X

Els cort-seths y armats y tota fusta morta la treurás ab la podadora, fins que arribis a tocar el viu y el tendre de les plantes.

XI

Procura que les llevades que fassis quedin inclinades, ajudant així a que les aigües s'escorrin.

XII

Treu els cuixadors, lo revellit y els sarments, que mirin a terra y procuren que la fructuaris siguin drets.

XIII

Esposga abans de la florida dels ràmits, y lo que no haguessi pogut fer allavers, afanyat a acabar-ho.

Epoca de cuellar

I

N'il verol, ni la transparencia dels grans ni la caiguda dels pàmpols, son propòsits senyals pera conèixer ab certesa si son madurs els rahims.

II

La maduració completa la ensopgaràs, quan les vinyasses o granalets del interior dels grans no sonverts, sinó que son foscos y quasi negres. El vienyat que s'asseguri d'això, pot tenir per cert que fins allavors no ha arribat l'hora de cuinar.

III

Abans de bremar, pendlràs un mes de coi pera preparar tot lo que hauràs de menester pera fer la cuillita. La darrera quinzena la dedicarás a examinar y preparar les botes, fragar y netjar els ceps y les premses, y totes les darreres cines que tindràs de menester.

IV

L'aigua y sal podrà servirte pera fer bones netejes.

V

Desseguida d'haver cullit, desterrass la vinya, fent pals de la terra.

VI

Podràs abans sembrar llobins, que rasciaràs y quan hagin nascut, a son temps, els entarràs entre mitj de cep y cep, lo que resultarà una bona adobada pera que's dispositi una capa uniforme y impermeable per tota la superficie.

Era aquesta operació, se disposen sobre un pis ben net y que no hi vagi la pols, y al cap de tres o quatre dies la capa d'olis per veure la soca, formant una polsina fina y transparente y l'ou està en disposició d'embalarlo.

Mitja dotzena d'ous conservats pera el procediment no havien perdut gaire als sis mesos, ni tampoc les bones qualitats delsous frescos.

En la nostra obra sobre conserves de

Un morralet higiènic y práctic pera cavalls

Un comandant francès, M. Lichtenberg, ha inventat un senzill morral de gran utilitat per als cavalls, car evita tots els inconvenients dels morrals ordinaris, com es la pèrdua de gra y les mil contusions que ha de fer l'animal per a sprouitar el menjador y fer-lo arribar a la boca, lo qual es perjudici de la masticació y per consegüent.

Aquests dos compartiments se comuniquen per la part inferior. An aquest efecte, el troc de tela que's separa està separat a una petita distància delous i va guardada en la part inferior d'una banda per a sprouitar el menjador y fer-lo arribar a la boca, lo qual es perjudici de la masticació.

La introducció del pinso se fa per

El morral en qüestió se compón d'un sac de tela o altra matèria apta per a la parís, parit en dos compartiments; el compartiment anterior reb el morral del caix i el del posterior, el menjador.

Aquests dos compartiments se comuniquen per la part inferior. An aquest efecte, el troc de tela que's separa està separat a una petita distància delous i va guardada en la part inferior d'una banda per a sprouitar el menjador y fer-lo arribar a la boca, lo qual es perjudici de la masticació.

La introducció del pinso se fa per

El morral en qüestió se compón d'un sac de tela o altra matèria apta per a la parís, parit en dos compartiments; el compartiment anterior reb el morral del caix i el del posterior

Mercat de Barcelona

Preus corrents al mercat, donats per la Junta Sindicatal dels Col·legis de Corredors Regals de Comerç de la Plaça de Barcelona.

Grans y farines

(Sense drets de consum.)

Blats	da 30'90 a 30'	100 kilos
Conde de Castellà	da 30'90 a 30'	100 kilos
Manxa	da 30'45 a 30'	
Aragó	da 30'45 a 30'	
Urgell	da 30'45 a 30'	
Navarra	da 30'45 a 30'	
Blanquet	da 30'45 a 30'	
Comerç	da 30'45 a 30'	
Auleia Theodosia	da 30'45 a 30'	
Yeski	da 30'45 a 30'	
Berdianska	da 30'45 a 30'	
Azime Yeski	da 30'45 a 30'	

Farines	da 30'90 a 30'00	100 kilos
Extra blanca n.º 1	da 37'80 a 39'00	100 kilos
Superficie n.º 2	da 30'05 a 30'05	
Números 3	da 30'05 a 32'45	
Números 4	da 30'05 a 32'70	
Segones	da 20'33 a 22'33	
Terceres	da 20'33 a 22'33	
Quarxes	da 19'55 a 20'83	
Butxa forta n.º 1	da 40'27 a 48'07	
Superfina forta 2	da 49'87 a 45'67	
Números 3	da 34'00 a 36'05	
Números 4	da 19'44 a 19'45	
Segones	da 18'45 a 18'74	
Terceres	da 18'93 a 19'23	
Quarxes	da 17'60 a 19'33	
Arròs Valencià homàs	da 39 a 40	
Amonquet	da 38 a 42	

Garrotes	da 16'96 a 16'98	100 kilos
Vinaroz	da 16'96 a 16'98	
Lleida	da 16'96 a 15'77	
Mallorca	da 14'98 a 15'98	
Gandia	da 14'98 a 15'98	
València	da 16'98 a 15'98	
roja	da 14'98 a 15'98	
Despullades	da 14'98 a 15'98	
Segons	da 8'03 a 14'28	100 litres
Terços	da 4'07 a 4'89	
Quarxes	da 17'60 a 19'33	
Arròs Valencià homàs	da 39 a 40	
Amonquet	da 38 a 42	

Garrotes	da 16'96 a 16'98	100 kilos
Vinaroz	da 16'96 a 16'98	
Lleida	da 16'96 a 15'77	
Mallorca	da 14'98 a 15'98	
Gandia	da 14'98 a 15'98	
València	da 16'98 a 15'98	
roja	da 14'98 a 15'98	
Despullades	da 14'98 a 15'98	
Segons	da 8'03 a 14'28	100 litres
Terços	da 4'07 a 4'89	
Quarxes	da 17'60 a 19'33	
Arròs Valencià homàs	da 39 a 40	
Amonquet	da 38 a 42	

Garrotes	da 16'96 a 16'98	100 kilos
Vinaroz	da 16'96 a 16'98	
Lleida	da 16'96 a 15'77	
Mallorca	da 14'98 a 15'98	
Gandia	da 14'98 a 15'98	
València	da 16'98 a 15'98	
roja	da 14'98 a 15'98	
Despullades	da 14'98 a 15'98	
Segons	da 8'03 a 14'28	100 litres
Terços	da 4'07 a 4'89	
Quarxes	da 17'60 a 19'33	
Arròs Valencià homàs	da 39 a 40	
Amonquet	da 38 a 42	

Garrotes	da 16'96 a 16'98	100 kilos
Vinaroz	da 16'96 a 16'98	
Lleida	da 16'96 a 15'77	
Mallorca	da 14'98 a 15'98	
Gandia	da 14'98 a 15'98	
València	da 16'98 a 15'98	
roja	da 14'98 a 15'98	
Despullades	da 14'98 a 15'98	
Segons	da 8'03 a 14'28	100 litres
Terços	da 4'07 a 4'89	
Quarxes	da 17'60 a 19'33	
Arròs Valencià homàs	da 39 a 40	
Amonquet	da 38 a 42	

Garrotes	da 16'96 a 16'98	100 kilos
Vinaroz	da 16'96 a 16'98	
Lleida	da 16'96 a 15'77	
Mallorca	da 14'98 a 15'98	
Gandia	da 14'98 a 15'98	
València	da 16'98 a 15'98	
roja	da 14'98 a 15'98	
Despullades	da 14'98 a 15'98	
Segons	da 8'03 a 14'28	100 litres
Terços	da 4'07 a 4'89	
Quarxes	da 17'60 a 19'33	
Arròs Valencià homàs	da 39 a 40	
Amonquet	da 38 a 42	

Garrotes	da 16'96 a 16'98	100 kilos
Vinaroz	da 16'96 a 16'98	
Lleida	da 16'96 a 15'77	
Mallorca	da 14'98 a 15'98	
Gandia	da 14'98 a 15'98	
València	da 16'98 a 15'98	
roja	da 14'98 a 15'98	
Despullades	da 14'98 a 15'98	
Segons	da 8'03 a 14'28	100 litres
Terços	da 4'07 a 4'89	
Quarxes	da 17'60 a 19'33	
Arròs Valencià homàs	da 39 a 40	
Amonquet	da 38 a 42	

Garrotes	da 16'96 a 16'98	100 kilos
Vinaroz	da 16'96 a 16'98	
Lleida	da 16'96 a 15'77	
Mallorca	da 14'98 a 15'98	
Gandia	da 14'98 a 15'98	
València	da 16'98 a 15'98	
roja	da 14'98 a 15'98	
Despullades	da 14'98 a 15'98	
Segons	da 8'03 a 14'28	100 litres
Terços	da 4'07 a 4'89	
Quarxes	da 17'60 a 19'33	
Arròs Valencià homàs	da 39 a 40	
Amonquet	da 38 a 42	

Garrotes	da 16'96 a 16'98	100 kilos
Vinaroz	da 16'96 a 16'98	
Lleida	da 16'96 a 15'77	
Mallorca	da 14'98 a 15'98	
Gandia	da 14'98 a 15'98	
València	da 16'98 a 15'98	
roja	da 14'98 a 15'98	
Despullades	da 14'98 a 15'98	
Segons	da 8'03 a 14'28	100 litres
Terços	da 4'07 a 4'89	
Quarxes	da 17'60 a 19'33	
Arròs Valencià homàs	da 39 a 40	
Amonquet	da 38 a 42	

Garrotes	da 16'96 a 16'98	100 kilos

<tbl_r cells="3" ix="3" maxcspan="1" maxr

Passió, de Quarquesa, de la Pasqua de Resurrecció.

Però de profunda alegria, digut en Millet, eloquençia d'alegria intensa, no n'havia cap com la de Nadal! (Oh, nom benvingut cap a la de Nadal!) Oh, si haguéssim de fer un recompte del immens repertori de cants de Nadal! Quin hermós poema del goig, del gran goig podria sintetitzar d'aquest esparçament van humanissim i tan divinal al mateix temps!

L'Orfeó canà el «Nit de veïlles» i «El cant dels encells».

Fen seguidament un extens anàlisis de l'incomparable «Credo del Papa Marçel·lí de Palestina», ab Fentusasme i professió de sempre, promovent una ovació formidable com poques vegades s'ha escaït.

Acahà tan inesgotable sessió al ciuitat dels goigs den Brusilia, la tornada dels quals fou cantada al unison per tota la concorrença posada de peu, pronosticant una interminable ovació al acabar.

Les abraçades i felicitacions an en Millet no eren acabadores; els màsics exponents deien que tant la conferència com el treball de l'Orfeó, dirigit admirablement per en Pujol, simpàtic company de penes i glories den Millet, eren insuperables.

El bisbe de Barcelona ordenà a un seu veí que donés un visca an en Millet, que fou contestat unaniment.

Per tot arreu se sentia lo mateix: en Millet es genial en tot, fins en eloquència, domini popular, de labor i arxius.

La conferència fou repartida impressa en castella en obsequi als torasters, que religiosament la seguirien fulla per fulla. L'impressió en el públic, del cant popular cantat per l'Orfeó (que ja no's posava ni de nos), fou gran en tots en els Goigs en Laias, en la Cantiga, cada plana d'ànima de poble, executada, troba res en el cor de tots. Allí eren tots senzills, ingènuos, y ab senzillesa y ingenuitat aplaudirem, y de debò y ab moltes ganes.

Missa de Pontifical

Fou un acte solemne, com tots els celebrats en aquest important Congrés. Després de la «Tertú», que interpretà la Schola Cantorum del Seminari, començà la Missa, essent celebrant el Cardenal de Sevilla. Assistiren al acte els prelates que aquests dies han sigut els nostres hostes, les autoritats y una generació immensa que omplia de gom a gom les amples naus de la Catedral, en temps que fingeren de tancar alguna vegada les portes per la impossibilitat d'enquadrar una persona més.

Malgrat això, no sabem qui s'hagi registrat el més petit desordre o incident, tal ha sigut la bona organització que ha presidit els actes.

La Massa Gregoriana «Fons bonitatis» fou interpretada magistralment pels orfeons y entitats, dels quals ne deixaren el nom en altra edició; la massa de mal executants, baixa la clara batuta del P. Suñol, causa fonda emociono y realment se deya torbom que allà havrà d'ésser el cant just peral temple; aquell que fés ab més serien assimilarse l'omel·la. Peques vegades s'ha vist un compacte chor en l'església obir ab tota fidelitat; ni una, tan grossa quantitat d'obens tan religiosament escollar. Fou això la primera prova de molt que la bona música sagrada faria a favor de la religió. Mercenari dels pels desvergonyaments i esforços que han fet per a feliç terme aquesta excepcional obra.

Ocupà la càtedra el canonge magisterial de la nostra Seu Dr. Mas, qui ab paraula vibram posà en contacte la música amb els pobles importants del culte catòlic, recordant la necessitat d'ella pera un millor regne.

A la tarda, una nombrosa representació de la Lliga Espiritual passà a visitar al Dr. Torras a la casa hostal, s'hostutja, per saludar y donar mercès per l'honor que havia dispensat a l'entitat ab la seva intervenció en els actes del matí.

En el curs de la visita se parla llargament del primer mestre de glòria,

que per iniciativa de la Lliga Espiritual s'està erigint a la muntanya santa de la Patrona del Catalunya, les obres del qual estan ja molt avançades.

Han marxat a les seves respectives diòcesis el cardenal Almaraz, l'arquebisbe de València senyor Guassuosa, y el bisbe de Vich doctor Torras y Bagés. Els ha despedit el doctor Laguarda.

Teatre Català

“La victòria dels 110”

Farsa en dos actes, original de Antoni Montanyola

Es va veritable satisfacció que prendava la ploma pera ressonar l'estrena d'un company. Vay dir, per endavant, que les produccions anteriors de l'Antoni Montanyola no m'havien produït l'impressió de ser fites per un home de teatre. Y un cop consignat això, aggiugiu: «La victòria dels 110», sigui quin signif. judici que mereixi a cada hú —perque en això hi entra per molt el gust o les preocupacions individuals— representa un pas enfern, es ja una obra de teatre. Lo qual demostra que pera exercir la carrera d'autor dramàtic, cal passar per una mena d'aprenentatge, més o menys llarg, segons el temperament de cada hú, però desillogat sempre del punt de vista literari. No vuy dir ab això que tot literat que s'ha proposat, pugui arribar a la possessió plena de l'ofici. Ni vuy negar, per ultra banda, que alguns se lencen a l'escena dota de j'aquell instant que altres adquereixen sols després de la deguda preparació. Lo únic que intento constatar es el fet de que ta hi ha que sembla absolutament rebéch a la forma teatral y acaba per dominarla.

L'Antoni Montanyola és un dels nostres millors caricaturistes. Els seus dibuixos tenen una barreja d'ironia y de bonhomia que atrau irresistiblement. Podria dir-se d'el que es un exquisit ègenau de la picardia. Y en cada línia d'un quadre seu, y en el conjunt del quadre, y en el de la col·lecció que n'exposa a un moment determinat, s'hi sent s'hi veu, s'hi respira un fervent entusiasme. Doncs no mateix se respira, se veu y se sent en la farsa que acaba d'estrenar el Sindicat d'Authors y que no es altra cosa ni vol ser altre cosa que una caricatura escènica.

El tema es senzill. Tres pobres diables, tres bohemes, després d'una batalla, se lencen a la ventura habilitats ab els vestits de tres héros morts. Y l'un d'ells, el més jove, es proclamat capità, y en un moment donat, merces a la seva gosadia y sobre tot, a la necessitat, salva la patria contra l'invasor. Y triomfava en les armes y triomfava en l'amor y triomfava en la vida.

El primer acte de «La victòria dels 110» es una exposició ben tallada, ben dura y sobre tot, clara. Y això que no ha manquer pels incidents complicadors. El segon, potser va una mica balder, a causa d'haver-hi lligat massa caps, però això es un defecte al que escauen poques obres en dos actes.

La companyia del Sindicat va interpretar l'obra ab acert, sobre tots aixòs que va haver perdut la por dels primers instants, justificada pel caràcter gespial de l'obra.

La senyora Pla va fer una escanyeta caricatura y la Emilia Baró una deliciosa ingrèssia. En Bardem va dir el seu paper ab amplitud; en Vinyas, l'Aymeric en Guixer varen fer els seus ab tota justesa y en Carles Capdevila va modelar ab força y dibuxar ab formesa una mena de creu, net degenerat de l'escolta.

Que duren cercar la glòria més gran, la adhesió y popularitat entre el poble cristian, donar anima y vida a la litúrgia expressió del pensament de l'església.

D'esprés d'elogiar el Congrés, acaba desentent que la música religiosa reflecti la beatitud, sublimitat y belleza de nostra Religió.

Fou entusiàsticament aplaudit al acabar, els discursos, havent sigut interromputs per moltes vegades ab aplaudiments.

Partia seguidament en mata monseñor Cassimiri, qui dedicava la seva més gran admiració per l'obra de la música a Espanya.

Dijous que les nostres societats chorals y els nostres grans mestres són la glòria d'una gran nació.

Acaba donant en nom d'Itàlia un vist a Espanya.

Fou aclamada instantàniament. El canonge Abel Gobert, de Washington, pronuncià un discurs en francès, recordant la vida del Joseph Alemany, que es dixeixó; per això digué: «L'Espanya, per pocs suspirava sempre pera venir, trobant-se ab una gran curia y una cultura artística magnifica. S'extengué en consideracions sobre la música religiosa.

Fou ovacionada al acabar.

Partia seguidament fumbe en francès el P. Salesia alemany Leshorina, dien que es social, es obra musical, fa que es social, que ho proveu els fruits que ha donat a Alemany.

Era molt a Catalunya, y a l'Orfeó Català.

Feu l'acte a Espanya pel gran èxit que va tenir aquest Congrés.

Oferí a nom d'Allemània la seva

més cordial felicitació, essent entusiàsticament aplaudit.

El P. Otávio sortí a parlar de l'Orfeó de Caçà de la Selva, demanant per ell un calorós aplaudiment.

El posa com a exemple que iniciar allí abont hi havia algunes homes reunits en nom de Déu.

En nom del bisbe de Vitoria, dona les gràcies per haver signat designada dita diòcesis pera la celebració del IV. Congrés.

Acaba ab una visita a l'Associació de Santa Cecília.

Seguidament l'Orfeó Català cantà l'incomparable «Credo del Papa Marçel·lí de Palestina», ab Fentusasme y professió de sempre, promovent una ovació formidable com poques vegades s'ha escaït.

Gracies a Déu ha anat tot bé y ha estat tot admirable. Ara es hora de deixar que's possa en pràctica les normes aprovades.

Liga Espiritual de Ntra. Sra. de Montserrat

Ab assistència de nombrosos socis, ahir matí, en l'altar de la Verge de Montserrat de la Catedral, singulàr lloc la missa de comunió mensual de la Lliga Espiritual, que degué'l fundador de la mateixa, el Dr. Torras y Bagés, ajudat del canonge Dr. Bruguera y de Mn. Claver, conciliari de la benevolent Associació.

Abans de la comunió, el Dr. Torras dirigí als seus amics consolada una plàstica preparatoria, que fou un himne a l'Eucaristia y un cant d'amor a la Verge, fet per un sabi y un patriota, ab aquella senzillesa d'expressió, que permet que's més als concepçons pugui ésser assegurables a totes les intel·ligències, característica de l'il·lustre prelat quan se dirigien al poble.

El Dr. Torras, en un dels paràgrafs de la seva exhortació, feu ressalçar el fet de que la Verge, al dirigir-se a algun dels seus devots, ho feia en la llengua llaur, com en l'aparició a la Bernadeta a Lourdes, a la qual parla en la seva llengua, per cert germana de la catalana. Y aquest fet es com una sanció divina de les disposicions de la Iglesia, qui ordena que la predicació de la paraula divina sigui feta en la llengua natural del país, y les relacions de l'home ab Déu en la llengua propia de cada hú.

Durant l'acte, especialment al distribuir-se la Sagrada Forma, acte que durà prop de tres quarts d' hora, els socis de la Lliga entonaren diversos motets religiosos, en català.

En la tarda, una nombrosa representació de la Lliga Espiritual passà a visitar al Dr. Torras a la casa hostal, s'hostutja, per saludar y donar mercès per l'honor que havia dispensat a l'entitat ab la seva intervenció en els actes del matí.

En el curs de la visita se parla llargament del primer mestre de glòria, que per iniciativa de la Lliga Espiritual s'està erigint a la muntanya santa de la Patrona del Catalunya, les obres del qual estan ja molt avançades.

Han marxat a les seves respectives diòcesis el cardenal Almaraz, l'arquebisbe de València senyor Guassuosa, y el bisbe de Vich doctor Torras y Bagés. Els ha despedit el doctor Laguarda.

Teatre Català

“La victòria dels 110”

Farsa en dos actes, original de Antoni Montanyola

Es va veritable satisfacció que prendava la ploma pera ressonar l'estrena d'un company. Vay dir, per endavant, que les produccions anteriors de l'Antoni Montanyola no m'havien produït l'impressió de ser fites per un home de teatre. Y un cop consignat això, aggiugiu: «La victòria dels 110», sigui quin signif. judici que mereixi a cada hú —perque en això hi entra per molt el gust o les preocupacions individuals— representa un pas enfern, es ja una obra de teatre. Lo qual demostra que pera exercir la carrera d'autor dramàtic, cal passar per una mena d'aprenentatge, més o menys llarg, segons el temperament de cada hú, però desillogat sempre del punt de vista literari. No vuy dir ab això que tot literat que s'ha proposat, pugui arribar a la possessió plena de l'ofici. Ni vuy negar, per ultra banda, que alguns se lencen a l'escena dota de j'aquell instant que altres adquereixen sols després de la deguda preparació. Lo únic que intento constatar es el fet de que ta hi ha que sembla absolutament rebéch a la forma teatral y acaba per dominarla.

L'Antoni Montanyola és un dels nostres millors caricaturistes. Els seus dibuixos tenen una barreja d'ironia y de bonhomia que atrau irresistiblement. Podria dir-se d'el que es un exquisit ègenau de la picardia. Y en cada línia d'un quadre seu, y en el conjunt del quadre, y en el de la col·lecció que n'exposa a un moment determinat, s'hi sent s'hi veu, s'hi respira un fervent entusiasme. Doncs no mateix se respira, se veu y se sent en la farsa que acaba d'estrenar el Sindicat d'Authors y que no es altra cosa ni vol ser altre cosa que una caricatura escènica.

El tema es senzill. Tres pobres diables, tres bohemes, després d'una batalla, se lencen a la ventura habilitats ab els vestits de tres héros morts. Y l'un d'ells, el més jove, es proclamat capità, y en un moment donat, merces a la seva gosadia y sobre tot, a la necessitat, salva la patria contra l'invasor. Y triomfava en les armes y triomfava en l'amor y triomfava en la vida.

El primer acte de «La victòria dels 110» es una exposició ben tallada, ben dura y sobre tot, clara. Y això que no ha manquer pels incidents complicadors. El segon, potser va una mica balder, a causa d'haver-hi lligat massa caps, però això es un defecte al que escauen poques obres en dos actes.

La companyia del Sindicat va interpretar l'obra ab acert, sobre tots aixòs que va haver perdut la por dels primers instants, justificada pel caràcter gespial de l'obra.

La senyora Pla va fer una escanyeta caricatura y la Emilia Baró una deliciosa ingrèssia. En Bardem va dir el seu paper ab amplitud; en Vinyas, l'Aymeric en Guixer varen fer els seus ab tota justesa y en Carles Capdevila va modelar ab força y dibuxar ab formesa una mena de creu, net degenerat de l'escolta.

El tema es senzill. Tres pobres diables, tres bohemes, després d'una batalla, se lencen a la ventura habilitats ab els vestits de tres héros morts. Y l'un d'ells, el més jove, es proclamat capità, y en un moment donat, merces a la seva gosadia y sobre tot, a la necessitat, salva la patria contra l'invasor. Y triomfava en les armes y triomfava en l'amor y triomfava en la vida.

El primer acte de «La victòria dels 110» es una exposició ben tallada, ben dura y sobre tot, clara. Y això que no ha manquer pels incidents complicadors. El segon, potser va una mica balder, a causa d'haver-hi lligat massa caps, però això es un defecte al que escauen poques obres en dos actes.

La companyia del Sindicat va interpretar l'obra ab acert, sobre tots aixòs que va haver perdut la por dels primers instants, justificada pel caràcter gespial de l'obra.

La senyora Pla va fer una escanyeta caricatura y la Emilia Baró una deliciosa ingrèssia. En Bardem va dir el seu paper ab amplitud; en Vinyas, l'Aymeric en Guixer varen fer els seus ab tota justesa y en Carles Capdevila va modelar ab força y dibuxar ab formesa una mena de creu, net degenerat de l'escolta.

El tema es senzill. Tres pobres diables, tres bohemes, després d'una batalla, se lencen a la ventura habilitats ab els vestits de tres héros morts. Y l'un d'ells, el més jove, es proclamat capità, y en un moment donat, merces a la seva gosadia y sobre tot, a la necessitat, salva la patria contra l'invasor. Y triomfava en les armes y triomfava en l'amor y triomfava en la vida.

El primer acte de «La victòria dels 110» es una exposició ben tallada, ben dura y sobre tot, clara. Y això que no ha manquer pels incidents complicadors. El segon, potser va una mica balder, a causa d'haver-hi lligat massa caps, però això es un defecte al que escauen poques obres en dos actes.

La companyia del Sindicat va interpretar l'obra ab acert, sobre tots aixòs que va haver perdut la por dels primers instants, justificada pel caràcter gespial de l'obra.

La senyora Pla va fer una escanyeta caricatura y la Emilia Baró una deliciosa ingrèssia. En Bardem va dir el seu paper ab amplitud; en Vinyas, l'Aymeric en Guixer varen fer els seus ab tota justesa y en Carles Capdevila va modelar ab força y dibuxar ab formesa una mena de creu, net degenerat de l'escolta.

El tema es senzill. Tres pobres diables, tres bohemes, després d'una batalla, se lencen a la ventura habilitats ab els vestits de tres héros morts. Y l'un d'ells, el més jove, es proclamat capità, y en un moment donat, merces a la seva gosadia y sobre tot, a la necessitat, salva la patria contra l'invasor.

